

V parlamentu byl dosavadní princip generální klausule, ovládající kompetenci správního soudu, uznán za naprosto nezbytný pro účinnou ochranu občana proti aktům veřejné moci a proto k omezení kompetence správního soudu nedošlo. Třebas toto stanovisko parlamentu jest projevem hluboké důvěry parlamentu k činnosti našeho správního soudu, jest s druhé strany nesporno, že tím byl opuštěn jeden z hlavních předpokladů, kterým mělo býti správnímu soudu ulehčeno. Jest proto oprávněn skepticismus presidenta Dr. Háchy, zda novela přinese správnímu soudu v brzkou a v plné míře ulehčení, novelou sledované.

II. Zákon ze 16. června 1937, čís. 164 o nejvyšším správním soudě jeví se jen jako rozsáhlá novelisace rakouského zákona čís. 36/1876 (říjnového) a jeho novel čís. 53/1894 a 149/1905 ř. z., čímž se naznačuje, že struktura soudní kontroly správních úřadů, jak byla zákonem říjnovým vybudována, jest v platnosti zachována, ale zároveň byl zákon říjnový, jak se jeho nynější znění z různých novel podává, vydán v textu českém jako autentickým, takže nadále jen tento text v naší republice platí. Nový zákon přináší proti dosavadní úpravě leckteré pronikavé novoty; nejvýznačnější jsou:

a) zavedení vázanosti správních úřadů stálou judikaturou správního soudu § 13 (návrh pres. Dr. Háchy v Právní radě), b) úprava nahlížení do spisů u správního soudu § 26, c) veřejné ústní líčení se koná, když strana za ně výslovně žádá § 28, d) nová úprava nákladů řízení § 40, e) zastavení řízení § 44, f) nová úprava poplatků.

III. Nový zákon nabyl účinnosti již dne 2. srpna 1937 a proto jest samozřejmo, že se záhy ukázala potřeba podati k novému zákonu a k jeho jednotlivým paragrafům co nejdříve přesný a podrobný komentář. A není s podivem, že komentáře ty podaly nám právě osoby u správního soudu činné, univ. doc. Dr. Kliment, vrchní sekretář, a Dr. Rádl, bývalý vrchní sekretář správního soudu. Oba komentáře obsahují výtahy z důvodové zprávy ústavně-právního výboru poslanecké sněmovny; Rádl otiskuje nadto i vládní osnovu a důvodovou zprávu k ní, a výtah z jednání parlamentního. Rádl vydal již r. 1933 k zákonu říjnovému a zák. čís. 3/1918 Sb. z. a n. výborný komentář a tak se mohl omeziti v komentáři z r. 1937 pouze na výklady, jichž vyžaduje změněný text zákona. Naproti tomu komentář Klimentův jest přehledným výkladem celého nynějšího textu zákonného. Na některých místech Kliment odkazuje vhodně i na ko-

mentář, který společně s Dr. Zeisem vydal o československém správním řízení. Že by byl správným názor důvodové zprávy (Kliment, str. 22), že by další výluky z kompetence správního soudu nemohly býti provedeny obyčejným zákonem (poněvadž by prý to bylo porušením předpisu § 88 ústav. listiny), nýbrž patrně jen ústavním zákonem, jest jistě velmi pochybno. Na konci obou komentářů jest otištěn jednacím řád nejv. správ. soudu čís. 191/1937.

Výklady obou komentářů jsou přesvědčivé a stále navazují, pokud jest to možno, na dosavadní judikaturu a nesporně budou velmi vítanou pomůckou pro výklad nového zákona. Literatura o nejvyšším správním soudě není u nás veliká, ale zato vynikající (Hácha, Hoetzel, Joachim) a bylo k ní v obou komentářích plně přihlédnuto. Laštovka.

JUDr. Fr. Horna, Ing. Jos. Daňha, Ing. Jos. Ministr: **Komentář lesních zákonů a nařízení, 1937, str. 944, cena váz. 100 Kč.**

Obsáhlá kniha přináší soubor všech lesních zákonů, nařízení a vyhlášek, platných jak pro celé území republiky, tak i v jednotlivých zemích historických, na Slovensku a Podkarpatské Rusi. Základem publikace jest lesní zákon ze dne 3. prosince 1852, č. 250 ř. z., jenž jest opatřen nejen judikaturou, ale též výkladem, nutným již proto, poněvadž se jedná o zákon starého data. Slovenský lesní zákon z r. 1879 má výklad slovenský. Z obsáhlé slovenské části jsou zvláště zajímavá ustanovení o urbálních a jim příbuzných poměrech. Do zvláštní části jsou vhodně zařazeny zákony a nařízení platné pro celé území republiky. Praksi dobře poslouží vzorce ohledně těžby lesní, evidence hospodářského lesního plánu a kmenového listu zařízených lesů a též pojednání o zdanění lesů, poplatech a dávkách za úřední výkony ve věcech lesohospodářských. V této publikaci spojili se odborníci techničtí s právníkem ke vzornému dílu. Koblížek.

JUDr. Egon Zeis: **Zákony lesní, honební, rybářské a o ochraně výroby zemědělské. 1937, cena 90 Kč.**

Praxe jistě uvítá tento pečlivý soubor zákonů, byť i jen platných v zemi České a Moravskoslezské, neboť přehledně shrnuje potřebné zákony lesní, honební, rybářské, o ochraně výroby zemědělské a předpisy o personálu těchto odvětví. Oficiální překlad říšského zákona rozhodně nemusel býti převzat se zastaralými výrazy a vazbami, jakož i chybami gramatickými a pravopisnými (na př. § 4 les-

ního zákona: »Žádný les nesmí se zpustiti, t. j. nesmí se v něm tak hospodařiti, aby tím nastalo nebezpečení, že by se v něm dříví dále nemohlo vychovávat...«); je proto správné, že připojen jest autentický text německý, z něhož se pozná pravý smysl ustanovení. Texty zákonů doplněny jsou nařízeními, vyhláškami a pod., jakož i judikaturou; sestavení rozhodnutí až do nejnovější doby jest vítati zvláště při zá-

konech honebních, kde četné judikáty seřazeny jsou do zvláštních skupin, vhodně titulky označených (na př. u § 18 honebního zákona českého, jednajícího o dražbě honitby, jest judikatura rozvržena ve skupiny: dražební podmínky, vypsaní dražby, dražební akt, účastníci, podání, příklep, čistota dražby, naříkání a přezkoumávání dražby). K honebním zákonům připojeny jsou důležité vzorce. Koblížek.

Po časopisech.

Placení složenkou a žaloba.

V pečlivě redigovaném časopise »Deutsches Anwaltsblatt«, Liberec, uveřejňuje Dr. Krombholz úvahu »Zahlungen mit übersandtem Posterlagschein nach Ablauf der eingeräumten Zahlungsfrist«. Jak známo, zaslali věřitel složenku, ustanovuje tím jako svého zmocněn poštovní spořitelnu a platba platí za vykonanou v den složení peněz u poštovního úřadu. Žaloba, podaná po tomto okamžiku, musí býti zamítnuta a věřitel odsouzen k útratám, i když věřitel nevěděl o složení peněz na složenku u pošty. Pisatel upozorňuje na to, že plná moc platí tak dlouho, dokud nebyla odvolána. Doporučuje proto, aby v upomínkách bylo vždy uvedeno příslušné upozornění, které si dovoluujeme poněkud pozměnit, asi takto:

»Žádám Vás, abyste dlužnou částku zaplatil přiloženou složenkou tak, abych byl nejpozději do . . . . poštovní spořitelnu vyrozuměn o tom, že mně byla připsána ve prospěch. Platy vykonané později uznávám jako platbu vykonanou na Váš vrub a došlou teprve dnem, kdy obdržím od poštovní spořitelny vyrozumění o dobropisu.«

Článek cituje příslušnou judikaturu a s jeho odůvodněním jest plně souhlasiti. Dlužník, který zaplatí zasloupanou složenkou později, neliberuje se okamžikem zaplacení u poštovního úřadu, nýbrž teprve dojitím dobropisu.

Útraty intervence při výkonu exekuce.

»Usus forensis« vyplývající z rozhodnutí nižších stolic, nyní uveřejňovaných, vzbudil všeobecný rozruch nejen pro svůj název, ale i pro svoji očividnou nespravedlivost a především slepou šablonovitost. Advokát Dr. Miloš Kučera z Prahy reagoval zvláštním článkem, který zasílá k uveřejnění České Advokacii a upozorňuje především na to, že provádí-li se mobilární exekuce bez intervence, jest většinou bezvýsledná, hlavně i proto, že vymáhající orgán spokojí se s jakoukoliv listinou, kterou mu exekut ukáže, aby vzal za osvědčeno, že věci patří třetí osobě. Intervenující věřitel by jistě trval na zabavení, když z listiny nabude podezření,

a) buď že obsahu listiny lze odporovati podle odpůrčího řádu,

b) nebo že z listiny sice vyplývá titul, avšak nikoliv tradice, jde-li o převod s exekuta na onu třetí osobu (Vážný 10.719, 13.075, 13.130, 13.224, 13.372, 14.591, 15.441).

Přimlouvá se za to, aby nad hranici bagatelní byly vždy útraty intervence při exekuci prisuzovány, pod hranici bagatelní tam, kde toho zvláštní okolnosti případu vyžadují.

Svědecká spolehlivost.

Soudcovské listy v č. 12 z r. 1937 otiskují ze Soudního úředníka č. 11 tuto příznačnou glosu: